

AK-29

Zvláštní příloha 8. Román na pokračování DAVOS, autoři Kačur, CHáb, pokračování druhé

Byl to zhovadilý sobec. Dýchal s hubou zásadně otevřenou, aby vydýchal co nejvíc vzduchu. Když potkal něčí čtvrt hodinku slávy, snažil se ji intenzivně prokládat nemístnými poznámkami a výsměšným pochechtáváním. Nemyl se a schválně smrděl. V uzavřené místnosti se spoustou lidí se schválně potil. Předstíral lásku k citově nenaplněným a smával se na pohřbech. Radikální blbec, chtělo by se dodat a dodává se. Radikální blbec a jeho rádoby život.

Možná, že ho někteří znali pod pojmem Lukáček. Možná mu i někdo věnoval dostatečný prostor pro to, aby jím mohl začít pohrdat.

Lukáček byl sobec. Jeho snaha uplatnit se na trhu jako krejčí ztroskotala už při úmyslu. Nenáviděl. Krejčí Lukáček nenáviděl intenzivně a bez výběru. Při zkouškách nastavoval špendlíky tak, aby se zákazníkovi zapíchly na co nejnepříjemnějších místech. Nezdravil, a když, tak jen nevrlym zamručením. A přesto si zařídil v pronajatém domě krejčovskou dílnu. Zákazníků měl i přes své chování dostatek. Sanatorium ho zásobilo stále novým materiálem pro jeho experimenty na poli neurvalosti.

Jediný člověk, ke kterému Lukáček necítil až bolestný odpor, byla jeho neteř Lucie.

Dvanáctiletá dcera jeho nenáviděné sestry, která měla být, a v Lukáčkově hlavě byla, jeho dcerou.

Možná jen díky Lucii ještě nenapouštěl Lukáček špendlíky jedem. Možná jen díky Lucii byl ještě člověkem.

Ale Lucie tu nebyla. Za výlohou hnil bezoblačný den. Paninky ze sanatoria se vrhnou za nákupy. A snad, třeba, někdo otevře dveře, zvonek zacinká a míra Lukáčkovi tolerance přeteče k flakónku s jedem.

Mohl by sis, milý čtenáři, pomyslet o krejčím Lukáčkovi ledacos nepěkného, ale jak už to v životě bývá není vše tak, jak to vypadá na první pohled, který Lukáček vrhl na poslední stránku své nové povídky končící slovy flakónku s jedem.

Lukáček se poškrábal za uchem a zamyslel se nad dalším dějem a napadlo ho, že dr.Mader by vlastně k němu nemusel nikdy dojít a poté začal opět psát, že sotva dr.Mader prošel kolem nádraží stalo se, že místo aby pokračoval po cestě dolů do vsi, vrátil se k nádraží a zašel do malé restaurace, aby si tam objednal kávu a potom nad šálkem popustil uzdu fantazii.

Představil si, že právě před chvílí prošel kolem nádraží a pokračoval dolů do vsi na návštěvu krejčího Lukáčka, kam skutečně asi po půlhodině dorazil. Zaklepal a šáhl na kliku a v tu chvíli se běh doktorových představ začal navíjet pozpátku, tudíž najednou začal vidět svoji cestu za Lukáčkem jako ve filmu puštěném pozpátku, jehož děj jej po nějaké době přenesl do jeho pokoje v sanatoriu ještě předtím než sestoupil dolů do jídelny na opulentní snídani, kdy si dopřál několik šálků horké čokolády a několik výtečných lívanců a výbornou omeletu, ale nejsme tady přeci od toho abychom studovali jídelníček nějakého doktora filosofie, který sem do Davosu přijel z Prahy, aby si zde odpočinul, ty doby, kdy se tady léčila tuberkulóza již dávno minuly, i když léčebné pobyty mělo sanatorium Berghof také ve své pobytové nabídce, a aby tady příležitostně napsal několik kapitol své knihy věnované Nicotě, jejíž titul měl koneckonců znít Nic a Nicota. Doktor se právě probudil a když se trochu nadzvedl, aby se

podíval kolik je hodin, zahlédl v zrcadle nejenom svoji pomačkanou padesátiletou tvář, ale jak už u zrcadel bývá, také část pokoje, který se nám ovšem momentálně nechce popisovat, i když zrcadlový odraz nám k tomu poskytuje víc než dobrou příležitost, ale kohopak by prosím zajímal popis hotelového pokoje v nějakém sanatoriu kdesi ve Švýcarsku, ale ono by to vlastně ani nemuselo být tam nýbrž docela dobře v Praze, protože si teď nejsem vůbec jist jestli jsem zpětný chod Maderových představ sledoval dostatečně pečlivě a jestli mi v tom neuklouzl jeho snový přechod až do jeho domovské postele, ale asi to bude ve Švýcarsku, neboť pohled do zrcadla mne ubezpečuje, že jedině blázen by si zařídil ložnici ve stylu hotelového pokoje, i když zatím toho o našem hrdinovi vím příliš málo, abych si mohl dovolit posuzovat jeho duševní zdraví, které ale asi nebude úplně v pořádku, zejména, když si uvědomím důvody jeho letní cesty do Švýcar, které nám snad ještě dodatečně vyplynou z plynutí našeho příběhu a zejména také to, že ten pán místo toho, aby pokračoval v cestě za krejčím Lukáčkem, nejenom, že usedl v restauraci, kde si mimo jiné po chvíli objednal sedmičku ryzlinku, ale že ve svých představách se dokonce místo cesty vpřed vydal na cestu vzad, a po všech těch větách dokonce vylezl z postele a začal se věnovat ranní toaletě.

--	--	--

